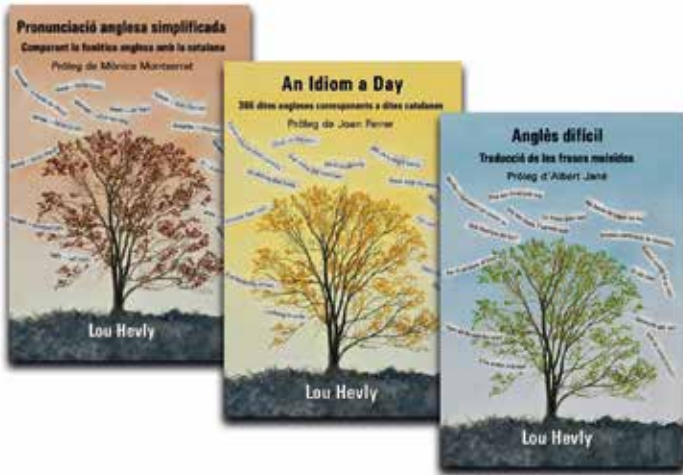

Tres llibres de Lou Hevly

Carles Riera

La primera cosa que voldria dir, a propòsit del Lou Hevly i de la seva obra, és que és tot un luxe per a la cultura catalana tenir un autor com ell, nat a Seattle en 1949, que ens permet d'estudiar anglès en català.

En una ressenya de ja fa molt de temps vaig escriure que qualsevol país del món d'unes dimensions com el nostre —o molt més gran!— s'enorgulliria de disposar d'unes obres tan curosament elaborades, amb un nombre ingent de detalls i de matisos, en unes edicions sòbries i d'una indiscutible utilitat.

Estic d'acord amb Joan Ferrer que en el pròleg d'un d'aquests llibres escriu: «Els catalans mai no podem estar prou agraïts al professor Lou Hevly per tot el que ens ha donat.»

Exacte. I què ens ha donat?

Primer, unes obres generals i ara tres llibres monogràfics.

Un aspecte omnipresent de l'obra gramatical de Hevly és que constantment compara anglès i català. Això facilita enormement l'aprenentatge d'aquella llengua als qui coneixen d'antuvi la gramàtica catalana, però els seus llibres no solament serveixen per a aprendre anglès sinó que també serveixen per a acabar aprenent més català.

Amb llibres com els seus, els catalans podem anar directament al gra i no ens perdem en explicacions teòriques a l'hora d'estudiar determinats fenòmens.

Cito sols un exemple de la seva *Gramàtica anglesa* en cinc densos volums, editada i corregida per Josep Ruaix:

L'adjectiu quantitatiu *cap*, seguit d'un nom de sentit singular, es tradueix en anglès per l'article indefinit anglès *a* o *an*, mentre que el mateix adjectiu, seguit d'un nom de sentit plural, es tradueix en anglès per *any* (i.e. «*Teniu cap escombra?*» = «*Do you have a broom?*», «*No he trobat cap bolet*» = «*I haven't found any mushrooms*») (*Gramàtica anglesa* / 4 [GA/4], p. 62).

Després dels cinc volums va venir una obra de síntesi, *Anglès fàcil*, editada per Barcanova, un manual d'autoaprenentatge de nivell bàsic (però no tan bàsic!), amb exercicis i el solucionari. Vet aquí un exemple d'aquest llibre (p. 133):

A diferència del català, l'anglès no pot fer servir noms personals com a complement de la locució **there be**: ex:

—*Qui hi ha a la cuina?* —*Hi ha la teva mare.*
 «Who is in the kitchen?» “Your mother is there”, no
 «There is your mother.»

I passem a comentar una mica els tres llibres monogràfics publicats per Parcir Edicions Selectes, de Manresa.

El primer es titula *Pronunciació anglesa simplificada. Comparant la fonètica anglesa amb la catalana*. En aquest llibre, com ja destaca la prologuista Mònica Montserrat, Hevly assenyalava que «en una gran majoria dels casos podem fer servir els elements de la fonètica catalana per a pronunciar un anglès elegant i comprensible». Hevly aposta per un model de pronunciació que no és ben bé la d'Anglaterra (no és l'anglès de la BBC) ni és tampoc ben bé la dels Estats Units (el *General American English*). L'anglès que l'autor defensa és «mig-atlàntic», del tot comprensible «per a qualsevol angloparlant del planeta».

Comença amb la pronúncia de les vocals, continua amb la dels dígrafs i segueix i acaba amb la de les consonants. Però encara hi ha tres apèndixs: el

primer sobre la pronúncia llarga o breu de les vocals, el segon sobre diferències entre els dos principals dialectes de l'anglès, i el tercer sobre consonants terminals sonores i sordes.

Cito ara tres paraules la pronúncia de les quals em va costar d'aprendre: *anxiety* 'ansietat', *choir* 'cor' i *spinach* 'espinacs'. Si hagués tingut, temps ha, aquesta *Pronunciació anglesa simplificada* d'en Lou, el meu aprenentatge de mots com aquests hauria estat més fàcil.

El segon llibre es titula *Anglès difícil. Traducció de les frases maleïdes*. Duu un pròleg d'Albert Jané, que constata: «es pot afirmar que entre la profusió de material existent i disponible per a l'aprenentatge de l'anglès el redactat en la nostra llengua era francament deficitari i, així, l'aportació del professor Hevly ha estat especialment rellevant i, doncs, no força sinó molt benvinguda».

Anglès difícil consta de 110 lliçons. Duu per subtítol: *Traducció de les frases maleïdes*, o sigui frases difícils, enrevessades, endimoniades. Vegem-ne un exemple:

Responent a la pregunta «Quants sou?», en català diem «Som quatre». L'anglès també pot dir «We are four», però no és el que normalment es diu, sinó «There are four of us», o sigui equivalent a dir «N'hi ha quatre de nosaltres» (lliçó 104).

Aquest llibre recull una mà d'expressions quotidianes catalanes que es tradueixen en anglès d'una manera sorprenent.

Exemples:

Tardo poc és, en anglès, *It doesn't take me long*. Us imagineu com deu ser de complex haver d'explicar el significat d'aquesta frase anglesa sense poder dir que correspon a la catalana *Tardo poc*?

Quant al verb *portar*, convé de tenir present que, en anglès, a vegades correspon a *bring* i altres vegades correspon a *take*:

Avui m'han portat els diners (me'ls han «traïdo») = *They've brought me the money today*.

Avui li han portat els diners (els hi han «llevado») = *They've taken him the money today*.

I etcètera. Cada lliçó duu, al capdavant, uns exercicis el solucionari dels quals figura al final del llibre, abans de l'índex alfabètic dels termes estudiats.

El tercer llibre es titula *An Idiom a Day* i té com a subtítol *366 dites angleses corresponents a dites catalanes*. Signa el pròleg Joan Ferrer, el qual assenyala que «Lou Hevly resol i comenta amb traça, saber i humor una bona tirallonga (una per a cada dia de l'any de traspàs, el que en té 366, de dies) d'idiotismes (no penseu malament: això vol dir "construcció o locució peculiar d'una llengua") de l'anglès».

L'autor dóna primer la dita anglesa seguida de la que hi correspon en català; a continuació aporta un exemple de l'ús de la dita anglesa i la traducció en català; després anota d'on ve l'expressió (amb una data orientativa de la primera referència escrita); seguidament hi afegeix un comentari, dóna altres expressions sinònimes i, finalment, una nota gramatical o lèxica a propòsit de l'exemple.

Vegem-ne alguns casos:

get on the ball (literalment «posa't sobre la pilota», que fa referència al món dels esports: si un jugador de futbol té control de la pilota es pot dir que és *on the ball*) correspon a les dites catalanes *treure's la son de les orelles*, *espavilar-se*, *estar a l'aguait*; *have egg on one's face* (literalment «tenir ou a la cara», que podria al·ludir al públic d'una obra de teatre mostrant el descontentament tirant ous als actors dalt l'escenari) correspon en català a *fer el ridícul*, *quedar en ridícul*; *nothing to write home about* (literalment «res mereixedor d'escriure una carta a casa») correspon a *res de l'altre món*; *the more the merrier* (literalment «com més (persones), més alegria») correspon a *com més serem, més riurem*.

Etcètera. L'obra es completa amb un índex amb les correspondències catalanes i un altre amb els sinònims anglesos.

En resum, podem dir que es tracta de tres llibres útils, que faran un gran servei a tothom qui estudiï la llengua anglesa. Durant els molts anys que fa que Lou Hevly viu a Catalunya, aprenent català i ensenyant anglès, s'ha anat adonant de quins són els principals obstacles que els alumnes catalans tenim a l'hora d'aprendre la llengua de Shakespeare, i, conscient d'això, elabora aquest material didàctic pensant en nosaltres, per la qual cosa li n'estem més que agraïts. ■